

Интересно е, че презъ сжщата нощъ, на 5. мартъ, отъ сжщата болница избѣгаль още единъ боленъ като мене войникъ, но случи се, че той ходилъ около кухнитѣ, кждето го прибрали, запазили и на заранъта предали въ болницата не- вредимъ.

Когато лежахъ въ болницата, виждахъ презъ прозор- цитѣ, долу на поляната, предъ черквата, че бѣха вече при- стигнали и се обучаваха взетитѣ на служба първи български новобранци (първия наборъ). Тѣ постѣпиха на 25. априлъ и ги обучаваха моитѣ другари, много отъ които бѣха произве- дени ефрейтори. Азъ поглеждахъ завистливо и скърбяхъ, че не съмъ здравъ и между тѣхъ.

Фелдшеритѣ въ болницата (руси) ми намираха и друго развлечение за да не скучая. Тѣ бѣха си намѣрили въ селото любовници и ми възлагаха да имъ пиша на български лю- бовни писма.

Уволнението ми

На 7. май 1878. год. ме извадиха отъ болницата и ме уволниха отъ дружината, ужъ по уважителни домашни об- стоятелства, споредъ както е написано въ уволнителния ми билетъ отъ 8. май подъ № 557 и въ приказа (заповѣдта) по дружината отъ 7. май № 127 § 5, а то бѣше въ сжщность „по негодность за служба“, понеже състоянието на здравето ми бѣше сжщото, както го описахъ по-горе: едвамъ при- стѣпвахъ и то само на петитѣ на краката си, като се под- пирахъ съ две патерици.

Казаха ми, че търновския комендантъ ще ме изпрати до Ст.-Загора по етапенъ редъ съ кола, заедно съ други команди руски войници, за която целъ му и писали, като му изпратили и уволнителния ми билетъ. На 11. май ме качиха на една дружинна каруца, съ която отиваше въ Търново единъ офицеръ и съ нея ме откараха отъ Арабанаси до ко- мендантското управление въ Търново.

Като пристигнахме въ Търново въ долната махла (Асѣ- нова махла) и доближавахме историческата черква Св. 40- мжченици, офицера слезе отъ каруцата и отиде къмъ чер- квата, гдето по улицитѣ се бѣше събрало извънредно много народъ и войска. Казаха нѣкои, че ще се освещава изново черквата, която дълги години е била преобърната и служила за джамия.

Каруцата ме стовари при управлението на търновския етапенъ комендантъ, което се помѣщаваше въ една кжща на „Баждарлъкъ“, около това мѣсто, гдето въ последствие бѣше аптеката на Никола Янковъ и търговското кафене. Ко- менданта — руски офицеръ — ме виждаше, че немога да